

Bir İnsan Ne Zaman Üşür

– YuReKiKLiMi · 05 Şubat 2013

Bu gece keman ne kadar da içli, her telinde acınası hikayeleri var gibi. Lösemi olmuş bir aşkın tüm anılarına gözyaşı bırakmaksı gibi içten ve derinden.Yayın her iniş çıkışında kalbin ritmini bozan bir çırpınış sanki derinlerde.

Hayat herkes için altın tepside sunulan bir armağandı, kapalı kutu ve içinde hep çiçek bahçeleri olan.

Tren kalkana kadar yaşadığımız özlem, raylar dile geldiğinde kalan hasretimizle bir sonraki istasyon olduk çoğu zaman. El sallayan bir ihtiyarın gözlerinde nam saldık içtenliğe, ağlayan sevgilinin gözlerinde off çektik sevdanın mehtapsız yüzüne.

Garip değil mi sizce de bunca duygu biçimine rağmen yine de yağmura anlam yüklemeye çalışıyor olmamız.

Dik duramadığımız duygulara, rol yaptığımız kalplerimize ve halay çektiğimiz anlık boşvermişliklerimize bakıyorumda şu yüreğimiz ne geniş bir sabrın ambarıymış meğer. Yağmurdan kaçarken doluya yakalanmamıza rağmen kalem tutan elimiz yalnızlık kusan gönlümüzle geceleri kendimize sığınak yıldızları rehber tutmaya devam ettik.

On saniyede unutulacak şu serseriliğimde kâğıda döktülerim bir hayat oysa, başlı başına güneşsiz sabah, yalınayak kalmış yıldızsız gece ve bir ömür nerdeyse. Şiir dilinde her mecazı yordum belkide, buzu erimeden tükettiğim her kadeh yoldaş oldu dizelerin virgüllerine, her seferinde son düşümü bastığım kül tablasından taşıtı küllenmiş aşklarım ve yolda bırakan rüyalarım.

Payitahtımızın sultanları üzerinde otlar bitse de ciğerlerimizin en zayıf yamacına yaslandı dumanlı dağlar. İki günlük dünya da üç günlük öğütler dört satırlık blöflerle geçerken hayat, sıfıra kadar dayanmış duygularımız.

Kimsenin haberi yok zamanın dışında.

Her telden çaldığım; ne tophanenin sesi ne de darphanenin bozuk para çengisi.
Maksadını aşmadan ağlamak, ön yargıya maruz kalmadan çılgılık atmaktı alabildiğine.

Bir insan ne zaman üşür ?

Ben keman sesinde titredim, döküldüm pul pul..

Peki

Sizin saçaklarınız hangi melodiyi mırıldanıyor ?

Bülent KAYA
İSTANBUL / 05/02/2013